

GAZETA WIEYSKA.

Praca wszystko zwycięża.

w Warszawie dnia 17. Lipca Roku 1818.

Myśli o sposobie ocenienia własności gruntowych. (Do Redaktora Gazyety Wieyskiéy).

Czytając szacowne z tylu względów pismo WMPana przychodzi mi częstokroć uważać, że umieszczenie w nim dokładnego rozbioru środków do ocenienia własności gruntowych, byłoby nader ważnem dla kraju naszego; z téy więc przyczyny ośmielał się udzielić mu niektóre myśli w tym przedmiocie następujące.

Wstępniém pytaniem z kolei uwag w tym względzie czynić się mogących, jest to: dla jakiey przyczyny własności gruntowe tak często predawane bywają? ponieważ owe upowszechnione handlowanie ziemią wskazuje nieodzowną potrzebę dostatecznych zasad do iéy oszacowania.

Roztrząsając rozmaite pytania te. go stosunki, niemogę się zgodzić w zdaniu z temi, którzy przypisują klęskom wojny, częstą sprzedaż dóbr ziemskich, pod pozorem że wojna zmusiła ich właścicieli do zaciągania długów, które nie inaczej

jak wyprzedaniem majątku umorzyć potrafią; wiemy bowiem z doświadczenia że w czasie wojny i wkrótce po iéy zakończeniu dóbr nie przedawano, kiedy owszem czasy pokoju i pomyślności były oraz epoką zagęszczonego dobrami kupczenia. I niemniéy w czasie wojny nikt zaciągać długów niemoże, gdyż nikt nie pożycza, bo nieprzyjemneby było przeięcie ciężarów uciskających zaciągającego, nierostropne nabycie w ówczas kiedy własność osobista przetwarzająca się w własność rządu lub nieprzyjaciela.

Niezaprzeczoną jest prawdą, że własność gruntowa szczególniey ponosi ciężary wojny, i bardziéy nad inne wystawiona bywa na klęski; lecz razem z burzą ustaje niebezpieczeństwo: właściciele ziemi w części tylko zniszczeni bydź mogą przez wojnę, każde owszem nienmiarkowane zabiegi o powiększenie majątku, nieumiejętnie kierowane wydoskonalenie gospodarstwa, albo też zaniedbanie zupełne niekiedy wynikające w niedostatek środków do po-

prawy, staie się rzeczywistą przyczyną zguby, która podobno że w skutkach swych ciężko poczuwać się daie Polsce.

Przypisują także zaięciu oyczyzny naszey przez obce rządy, które wprowadziły obce nam zwyczaje i odmienne stosunki zmniejszenie wielkich włości. Twierdzą że nieczynność moralna do której byli przyniewoleni mieszkańcy téj ziemi, skierowała ich dążenie na kolę wielu między niemi nieznaną, gdzie błakając się, po krótkim używaniu, zbywali ze stratą to z czego opatrzenia pozyskać niemogli.

Że kapitały wpływające z kraiów obcych podniosły wartość ziemi a oraz zostawiły zgubną ponęę dawnym właścicielom.

Że kupcy cudzoziemcy stosując tuteyszość do tameczności, to co zbyli do tego co nabyć mogli, ubieganiem się za własnością gruntową wywyższali ię cenę, i zachęcali do zbycia.

Że handel przypadkowy (ponieważ polegał na uciszeniu północno-wschodnich postaci Europy kiedy w części ię zachodnię i południowę srożyła się wojna) nadając niezwyčajną cenę płodom rolniczym, przykładal się bezpośrednio do udzielenia własności gruntowę powabnych i ludzających przymiotów; zkad wynikło że wyratowane z upadłych banków szczątki majątku ruchomego, wnoszone były na nieruchomości.

Że w owym czasie rządy niektóre przystąpiły do wyprzedania części dóbr kameralnemi zwanych, a możni

właściciele poszli za ich przykładem, bądź że im należało pod iednym tylko zostawać rżdem, bądź że uciskały ich długi, smutne zabytki politycznych wypadków do których należeli.

Mógł zaiste urość z tylu połączonych przyczyn handel własnościami gruntowemi prowadzony.

Nie tym atoli przyczynom wyłącznie, przypisać należy rozdrobnienie majątków i ich przechodzenie z ręki do ręki.

Są w moim zdaniu cztery główne powody, dla których własność gruntowa obszerna, przetwarza się w małą, i nowi do nię przychodzą posiadacze; dla których także dziedzice małych włości z nich wyzuci bywają.

Pierwszą jest: urządzenie spadków przypuszczające kobiety do równego z męszczyznami udziału, zkad wynika, albo sprzedaż albo przeistoczenie właściciela co do pewny przynajmniej części.

Drugą: Urządzenie hipoteki, która gdy tylko zaprowadzona została z objaśnieniem stanu czynnego i biernego majątków i z łatwością w ię przezieraniu, żadała cios zgubny włościom wielkim; albowiem wykrywały się obarczające ie długi, tamowały się owszem źródła kredytu, który rostopnie użyty mógł owe ogromne własności iakimi się szczyli i zdoła Polska z łatwością uchwycić od zatracenia.

Jakoż doświadczenie dowodzi, że w krajach gdzie hipoteka nie jest publiczną ani w przezieraniu nawet do rozpoznania łatwą, że w krajach

gdzie czynności prywatne zastępują urzędowe opisy, majątki wielkie samym powierzchownym kredytem, albo że tak powiem właściwą sobie wagą utrzymują się, obciążające ie długi bez szkody wierzycieli umorzona być mogą.

Jest to rzeczywistość której jednak ogólnie zastosować ani też z nięć szkodliwości hipoteki wyprowadzać nie godzi się, ponieważ sprawdza się jedynie na wielkich własnościach, kiedy owszem prawo dla wszystkich równym, dla każdego zabezpieczającym być powinno.

Trzecia, przyczyna jest: urządzenie o małoletnich, tryb i środki wykucy w podnoszeniu wierzytelności; upowszechniona dla wszystkich klas wolność posiadania ziemi.

Czwarta: upadek zaufania w dłużnikach i w materyalnęj istocie pieniędzy od czasu namnożenia się monet nazwiskową tylko wartość mających, i wprowadzenia papierowego ich wyobrażenia.

Wszakże w niektórych częściach kraju moneta podlegała zmianie legalnęj, prawemu przeistoczeniu, w wszystkich jego częściach różniła się w cenie, w rodzaju i w łatwości obiegu. Wszelkie rękoymie znikły, niewylączając moralnych!

Dzisiaj więc każdy szuka nabycia ziemi, bo w nią pewnięć kapitał swój umieszcza niżeli na hipotece. Liczba kupujących warównała liczbie właścicieli; tamci są nieobarczeni, tych uciskają rozmaite potrzeby: z takiego położenia winiknąć musi rozdrobnie-

nie majątków i zmiana co do osoby właścicieli *).

Lecz podług iakich zasad ustanowiona zostanie wartość dóbr; iakie prawidła dość słuszne użyte będą, aby odpowiadały żądaniu przedającego i nabywcy?

Nie masz ich dotąd stałych, ani nawet powszechnych.

W Woiewództwie Mazowieckim np. reprodukcyja czyli iedno-rocny zbiór ziemio-plodów iest miarą dochodu z dóbr gruntowych.

W Bełskim i w Chełmskim (że obiorę najodlegleysze od stolicy okolice) obliczają dni robocze włościan (pańszczyzny) i z samowolnego ich szacunku tworzą intratę.

W innych ieszcze okolicach zachodzą większe niestosowności.

Wszędzie zaś z zadawnionego zwyczaju policzają między źródła stałego dochodu prowenta z karczem i browarów, z czynszów, danin, osepu i t. p.

Takie sposoby wyprowadzania intraty mieszczą w sobie wielkie wady, nadewszystko niedokładność i nieiednostayność, iakię w tym przedmiocie być nie powinno.

Reprodukcyja iest zaiste sprawiedliwym stanowicielem intraty kiedy

*) Następnem pytaniem byłoby w tém miejscu, czyli z częstęć zmiany właścicieli dóbr nieruchomych wynikają pożyteczne lub szkodliwe skutki? aleć to do przedmiotu bezpośrednio nie należy. — Niech się godzi spodziewać się iż szanowny Redaktor ten ważny szczegół w piśmie swoim nietkniętym nie zostawi.

obliczona została z dziewięć latnich przynajmniej percept i równie dawnych cen targowych; z tego przeto względu sposób ocenienia używany w Xięstwie Mazowieckim byłby dogodnym, gdyby właściciele wskazać umieli dokładnie, jaki był w każdym roku tryb ich gospodarowania, i gdyby z równą dokładnością zdać potrafili rachunek z reprodukcji na polach przez włóścian używanych. Alie w dzisiejszych wywodach dochodu, mieszczą obok plodo-zbioru na łąkach, robociznę włóściańską, chcąc tym sposobem wyprowadzić użytek z pól nieuprawianych bezpośrednio. Czym przecie udowodnią, że mniemana wartość owę robocizny wyrówna spodziewanę wartości reprodukcji którą ma wyobrażać? Czym dowiodą, że ięć nie ubędzie, że nie zniży się ięć cena obecna? zgola czém przekonają o trwałości tęg odnogi dochodu, który zasadza się na nietrwałęj umowie, upada skutkiem klęsk politycznych, i niczym zastąpiony być nie może.

Dochód z pastwisk i z zbioru siana nie powinien być także policzonym do intraty, tam gdzie potrzeba sterkoryzacyi jest nieodzowną, gdzie inwentarz bydlny stanowi o pomyślnęj reprodukcji, gdzie jest nierozdzielną częścią gospodarstwa i iakby własnością przyrodzoną ziemi. Tym bardziej że nabycie ięgo wyobraża podwojony wydatek w nabyciu maiećności, że wymaga znacznych nakładów, i podlega licznym klęskom. Bezpośredni dochód z krów i owiec jest zbyt małą nagrodą nakładów

i niebezpieczeństw od tęg części gospodarstwa nieodłącznych.

Na ostatek utwarzanie dochodu z porębów w lasach jodlowych i sosnowych których odrodzenie się jest zbyt powolne i niekiedy mniej pewne, ubliża sprawiedliwości. Czyli, że w przypadku sprzeciwienia się dalszemu niszczeniu lasów, te przetworzą się w rzecz bez reprodukcji, lub też, że przy trwającym nieograniczonym cięciu borów, skutek ięgo nappomyślniejszy iakim jest przysporzenie grantu ornego, przy wysokim cenie robocizny i niskim cenie drzewa, żadnę natychmiast nieprzyniesie korzyści, w przyszłości zaś zbyt odległe i niepewne dobrodzieystwa rokuie.

Co do sposobu wyprowadzenia dochodu z obliczenia dni roboczych w ziemi Bełskięj i innych używanym, iż go nie przystoynym nie nazwę, śmiało rzec mogę przynajmniej, że był zawsze niesprawiedliwym, dzisiay zaś jest niestosownym do mieysc i do czasu.

Kiedy bowiem rzeczne okolice podlegały Rządowi uznającemu poddaństwo, istly tak zwane *Stock inwentarze*, mocą których dędzic miał prawo do pewnych służebności; mógł ie zatym sprzedawać iako własność, mógł też oceniać w miarę stopy *patentowę*; alie takie zasady co do wywo-
du intraty, lubo prawne, były niesprawiedliwe, bo mieściły w sobie gotowość do zawodzenia kupiącego. Dzisiay zaś obliczanie pancezyczny do intraty jest niestosownością do prawa, czynem połączają-

cym do wad dawnego układu nową wadę nielegalności.

Ci którzy utwarzają ilość dochodu z ilości dni roboczych, każą sądzić o ziemi iż zawsze w iednym stosunku płodności zostaje, a przeto nigdy nadziei zawieść nie może; że w każdym miejscu jest sobie równa, wszędzie dobra i równego tylko wymiaru pracy potrzebująca. Przecież to nie jest i być niemoże.

Jakie więc jest aczby tylko pozorne zachowanie słuszności w obliczaniu robocizny?

Karczenny towar jest dotąd monopolcznym dla dziedziców i z téj przyczyny przynosi zyski znakomite; alie to prawo do wyłącznej na swym gruncie sprzedaży trunków, nie rozszerza się do konsumpcyi z wyłącznego źródła który granic zamierzyć nie można, i w tym względzie utrzymuje się tylko zwyczajem. Rozpoznanie tego iednego szczegółu niża niemal do połowy wartość intrat karczennych. Względ na miejscowe położenie, na liczny przyjazd, zgoła na środki odbytu przypadkowego, jest błachy i za ledwo zasady swe do karczenn przy głównych traktach położonych stosować może.

Podobna niepewność zachodzi względem gorzelni i browarów, najprzód że dochód z tych fabryk będąc w ścisłym związku z ceną ziemiopłodów, wydarzają się pory gdzie one korzyści nie przynoszą i po drugie że byt ich pomyslny zawisł także od wielkości konsumpcyi utworzonej z niedostatku współubieźnictwa.

Browar nowo wystawiony pocia-

gnąć może do upadku kilka innych dawniey urządzonych. Założenie gorzelni przy dobrej wodzie, przy lesie, lub z użyciem innej dogodności miejscowej, zaszkodzi niezawodnie tym którzy równych dogodności nie posiadają. Fabryki gdzie ogień jest pierwszem narzędziem są mało trwałe i nieustannie na niebezpieczeństwo wystawione. Słowem, gorzelnie, browary, połączają w sobie wady wspólne wszystkim fabrykom, wraz z wadami sobie wyłącznie właściwymi. Byt ich pomyslny polega na ostatek na dwóch moralnych klęskach: na niewstrzeżliwości ludu wiejskiego którą podsycają, i na mnożeniu się żydów których żywią. Zniknie więc, skoro przedsięwzięte zostaną środki ku poskromnieniu dwoiakiego złego, leczrazem z nim oschnie to źródło dochodów które dzisiay nayobfitszém byt wystawiają.

Co do dochodów z rozmaitych danin gdy tych od służebności rozłączać niemożna, uwagi względem tamtych są i tym wspólne.

Postępując za osnową tych myśli zbliżyłem się do przełożenia zdania w sposobie w jaki sądzę że ocenienie (anschlag) majątności gruntowych z pożytkiem czynione być może.

Podzielam tę czynność którą z praktycznego zupełnie względu uważać będę, na kilkorakie postępowania sposoby, oparte na téj teoretycznej prawdzie, że reprodukcyja ziemiopłodów jest iedynym i niezawodnym stanowicielem dochodu, a tym samym wartości dóbr gruntowych.

Przygotowawczym do oświecenia środkiem byź uważam określenie powierzchni ziemi wszelkiéj użytecznéj, ponieważ rzadko która majątność wymierzona została dotąd, tak zwany zaś pomiar urbaryalny w Woiewództwach ex Gallicyiskich używany, jest zupełnie niedokładny.

Następnie zaś:

a. Klasyfikacya gruntów ornych nie na trzy tylko rodzaje iak dotąd bywa, ale na tyle gatunków ilekroć zachodzi różnica w reprodukcji z każdéj szczególnéj części, od lat 9. przynajmniej uważana i reiestrami udowodniona.

b. Oznaczeniu tych szczególnych rachunków na mappie okreśnéj, z daniem nazwiska obecnego ich posiadacza.

c. Klasyfikacya lasów podług ich odradzania się.

d. Kwalifikacya ogrodów z rodzaju roślin iakie się na nich najlepiej udaia.

e. Kwalifikacya przymiotów szczególnych ziemi, iakimi są łatwość do wyrabiania cegły, palenia wapna, brania torfu, łamania kamieni.

f. Zastosowanie rozległości i produkcji łąk i pastwisk do miejscowéj potrzeby.

g. Rozpoznanie stanu młynów i wody.

h. Rozpoznanie stanu budowli ekonomicznój.

i. Przekonanie się o cenie płodów na targach (od lat 9. przynajmniej) które były średnicą handlu i gdzie czynności handlowe miejscowe zawięzywać się zwykły.

k. Opisanie stanu włości.

l. Opisanie służebności używalnych w okolicy téj gdzie dobra leżą.

m. Wyciąg z kontraktów zawieranych z arędarzami, i reiestrów szynkowych.

n. Wyciąg z reiestrów gorzelni i browaru.

o. Zbiór dokładny wydatków nadzwyczajnych iakie gospodarstwo za sobą pociągało od lat dwunastu przynajmniej.

p. Wiadomość o kolei zachowywanéj w płodozmianach, w podziale, użyciu i sterkoryzacji pól ornych.

r. Rozpoznanie okolicy, stosowności iéj do prowadzenia handlu, do splawności, i do utrzymywania bydła na przedaż.

Z tych pierwiastkowych podań których rzeczywistość najdokładniéj udowodniona byź powinna, ułoży się *rys ogólny* stanu majątności cenić się mającéj, podzielony na rubryki zastosowane do każdego przedmiotu w szczególności.

Rubryka odpowiadająca klasyfikacji gruntu ornego, obeymie na-przód wydział gruntów dworskich, powtoré wydział gruntów wiejskich; w każdym zaś wydziale będzie miejsce szczególne dla każdéj rozpoznanej klasy gruntu ornego według zasad przytoczonych pod literą *a.* w którym zapisane zostanie porządkiem lat od 9. inclusive:

1. Rozległość gruntu rzeczonego.
2. Tryb gospodarstwa na nim prowadzonego.
3. Koszt złąd wynikiły.

4. Reprodukcyja.
5. Potrącenia ziarna na odsiw.
6. Pozostałość w żłarnie czysta.
7. Pozostałość w słomie, uymie, plewie.

8. Przedaż zyskanego płodu.

9. Rekapitulacya, wskazująca w krótkości ile ten kawał ziemi nasienia przyjął, wiele oddał, wiele obrobienie jego kosztowało, wiele zysku czystego przyniosł, w proporcyi ogólnej z lat dziewięciu co do zasiewów i co do targów miejscowych.

W wydziale atoli gruntów wiejskich dołączona zostanie uwaga że ponieważ grunt ten nie był używany bezpośrednio, lecz w miejscu zbioru pobierano z niego pewną liczbę dni roboczych, wartość każdego dnia wynosiła tę lub ową kwotę, okazującą się z stosunku liczby dni do ogółu dochodu gotowego.

Rubryka pod literą *b.* będzie summaryszem mappy, poszczególniającym nazwiska rozmaitych części gruntu ornego, i imiona obecnych ich posiadaczy, oraz rozległość jaką zajmują.

Rubryka pod literą *c.* przeznaczona do klasyfikacyi lasów obeymie opisanie ich rozległości:

1. Rodzaju.
2. Porębów już istniałych.
3. Zapusów.
4. Porębów zdziałać się mogących w stosunku do rodzaju drzewa.
5. Wykaz miejscowej konsumpcyi drzewa.

- a. Na budowlę zwykłą.
- b. Na budowlę nadzwyczajną.
- c. Na opał.

6. Rekapitulacya wskazująca stosunek między możliwością i potrzebą cięcia, z którego wyniknie przekonanie czyli pozostaie jaka ilość drzewa do handlu, co gdyby miało miejsce, wskazał się środki odbytu drzewa i ceny trwające od lat 12. przynajmniej.

7. Koszt wynikający z pilnowania lasów.

8. Opisanie fabryk leśnych jeżeli jakie już istną, albo też podanie środków do ich założenia jeżeli istnąć mogą.

Rubryka pod literą *d.* objaśnić ma jaki był tryb w zasiewaniu ogrodów i jakie ztąd wynikały pożytki.

Rubryka pod literą *e.* wystawi albo stan cegielni, wapniarni, i. t. d. jeżeli już istną, z dokładnym objaśnieniem.

1. Wydatków na niełożonych.
2. Zysku z nich wynikłego.
3. Pewności o dalszych ich trwałości; albo też o możliwości zaprowadzenia. Rubryka pod literą *f.* wskaże.

1. Produkt z łąk.
2. — z sianozęci leśnych.
3. Możliwość utrzymania pewnej liczby bydła i owiec na pastwiskach.
4. Potrzebę nieodzowną siana i paszy surowej względem ilości bydła do stercoryzacyi i obrobienia pół potrzebnego.

5. Pozostałość od potrzeby zastosowaną do nierównego w każdym roku zbioru siana.

6. Wydatek na kosowicę.

- a. W pańszczyźnie.
- b. W najemnikach.

7. Ceny targowe siana z lat 9. przynajmniej.

8. Rekapitulacyą wskazującą ile średni zbiór siana wynosi, ile z dostateczną wygodą i pewnością utrzymywano bydła. Jaka była pozostałość od potrzeb, i co ta przyniosła zysku.

Ta rubryka obejmuje trzy wydziały.

a. Łąk sianozęcia i pastwisk dworskich.

b. Łąk sianozęcia i pastwisk wiejskich.

c. Pastwisk wspólnych.

Rubryka pod literą g. jest iedynie rejestrem dochodów kilku letnich z młyna które za stałe uważać można w lata urodzajne, i w ówczas kiedy przyczyny fizyczne nie staia na przeszkodzie.

Dość będzie uczynić porównanie między latami urodzaju i nieurodaju, mokremi i posusznemi.

W końcu zaś zapisać koszta na utrzymanie grobli, młynarza, poprawę budowli i temu podobne peryodyczne wydatki.

Rubryki pod literami h. i. niezdaia mi się potrzebować objaśnienia szczególnego. Opis zgodny z prawdą zapewni ie przyzwoicie; na zachowaniu rzetelności ogranicza się tu przepis.

Co do rubryki pod literą k. ta jest nader ważną, ponieważ objaśnić ma iakiemi ludźmi osiadła jest wieś, a przeto czego po nich spodziewać się może właściciel. Rubryka ta obejmować powinna:

1. Dawność posiadania gruntu przez każdego w szczególności włóścianina.

2. Liczność iego rodziny.

3. Zamożność.

4. Uwagi nad trybem iego gospodarstwa, obyczajami, pracowitością, zdolnością.

5. Objaśnienie pomocy jaką od właściciela miał daną, klęsk któremi był dotknięty.

Rubryka pod literą l. powinna wskazać iakie w każdej włóści używane były dotąd służebności, nie tym końcem aby z nich tak zwany inwentarz pańszczyzny ułożyć, lecz dla wiadomości o ogóle dni roboczych odbyć się mogących przez pewną liczbę ludzi, i dla wiadomości czyli ta liczba miejscowey potrzeby odpowiada.

Kontrakty o arędę karczemną i rejestra wyszynku wielo letnie, mogą iedynie podać mniéy nie pewne zasady do stanowienia o trwałości dochodu z propinacyi.

Rubryka pod literą m. powinna być przeto zbiorem podań o ilości zapłaconey z karczmy w rozmaitych czasach.

Dalsze utrzymanie się handlu karczemnego w karcach iego dzisiejszych jest nader niepewne; stosunek dochodu za trwały uznawać się mającego do dochodu istotnego w chwili obecney, z wielką bacnością na przyszłość uważany być powinien.

Zaledwo mi sądzić ni przychodzi, że dochody takowe w połowie tylko do stanu intraty zapisane być mogą.

Dalszy ciąg w następującym Numerze.